

Nevzpomínám si přesně, kdy jsem viděl toto, dnes už legendární, trio spolu na podiu poprvé, jestli to bylo někde na festivalu nebo na samostatném koncertu. Vím ale jistě, že jsem je slyšel několikrát, vlastně mnohokrát během jejich společné, déle než pětadvacetileté muzikantské éry. Viděl jsem koncerty povedené, emotivní, nad ránem unavené, lehce rozhádané i docela nepovedené. Ale při každé příležitosti jsem šel znovu a těšil se, že uvidím a uslyším to specifické mikroklima, které tyto tři chlapíky na podiu vždy obestíralo. Samsona i Slávka občas potkávám i mimo podia a tak jsem věděl, že se chystá společné poslední turné – symbolická Poslední kapitola. I jsem asi zaslechl důvody proč poslední, ale ty sem tahat nechci. Chodím na koncerty na muziku a navykl jsem si neřešit zákulisí.

I přes velké těšení jsem se přeci jen trochu obával, jaké to bude, ale dopadlo to nad očekávání dobře. Přítomný Monty sice svým zcela zbytečným a skoro až trapným uvaděčským minivstupem na začátek trochu vyděsil, ale to bylo naštěstí vše. Na prvním místě se patří zmínit výborný zvuk, který v libereckých Lidových sadech nebývá vždy pravidlem. Tady to měl ovšem za mixem pan mistr zvuku Honza Friedl pevně v rukou, za což mu patří velké díky.

A pak už to přišlo. Tedy...nepřišlo nic nového, co by už zasvěcení v hledišti neznali, vše už bylo x krát zahráno, pódiové vtípky x krát předvedeny, ale ano, o to tady tento večer přeci šlo a všichni to tak chtěli. Většina sálu si s podiem společně pobrukovala texty písniček, které není slyšet zase až tak často a bylo i pár takových, které nezazněly už celkem dlouhou dobu. Nejsem zdaleka sám, pro koho je trio S+R+J citová srdeční záležitost a nestydím se za to. Příjemné mrazení a husina na rukou... však vy víte. Dávno jsme si jejich písničky vzali za své, podle možností si je různě hrajeme a je jedno, že by se možná autor leckdy asi divil. Nejiskřilo na podiu, ale mezi hledištěm a muzikanty, prostě paráda jako kdysi...kdesi...každý si sám může doplnit to své místo. A jako vždy to strašně rychle uteklo.

Nostalgie jednoho z posledních společných koncertů? V pozadí by se poznat dala, i proto jsem rád, že jsem tu byl. Pro mne to bylo rozhodně jedno z nejlepších vystoupení, které jsem od Jardy Samsona Lenka, Vlasty Redla a Slávka Janouška zažil. Naštěstí pánové zdaleka s muzikou nekončí, všichni hrají vesele dál, někdo stále stejně a dobře, někdo víc nahlas a skoro všichni píší a skládají dál novou muziku. A nakonec i ty sirotky - černá, modrá a žlutá knížka - po nich zůstanou.

Já se každopádně v Liberci spokojeně ponořil do stejné řeky jako kdysi před lety třeba na Svojsicích nebo na Frýdštejně. A pak že to nejde.

Samson + Redl + Janoušek naposledy aneb Dá se vstoupit podruhé do stejné řeky

Napsal uživatel Pavel Yankee Matějka
Neděle, 27 Duben 2014 21:52
